

SPRAVODAJCA

OBLASTNÉHO KLUBU VOJENSKÝCH VÝSADKÁROV

BANSKÁ BYSTRICA

2

2013

Úvodom

Konečne nastali teplejšie dni a konečne sa mi podarilo dopísať druhé tohtoročné číslo nášho klubového Spravodajcu. „Meškanie“ bolo spôsobené aj podrobnejším písaním zápisnice z výročnej členskej schôdze nášho oblastného KVV aj mojím pracovným zaneprázdnením. Príspevky som teraz obdržal nielen od neúnavného dopisovateľa kolegu Emila Tencera, ale veľmi zaujímavými spomienkovými príspevkami sa „blysol“ kolega Vlado Schneider. Je ich viac, preto som ich rozdelil aj pre tretie číslo Spravodajcu, ktoré začnem príspevkom kolegu Tencera, ktorým priblížil svoje poznatky učenia sa športovému umeniu na padákoch zo začiatkov športového parašutizmu. Toto číslo neštandardne začína príspevkom kolegu Schneidera, na ktorý nadväzuje ním sprostredkovaný príspevok nášho prostějovského kolegu Bohumila Petrušku. K nemu sa viaže spomienka na generála Jána Repaského. Potom nasleduje krátka informácia o našej výročnej členskej schôdzi, informácia z 9. Snemu KVV SR v Žiline od kolegu Laca Haverlu, ktorý prispel aj dvomi krátkymi informáciami (sú v rámkoch). Potom nasleduje výber informácií zo zasadnutí Predsedníctva KVV a naši jubilanti.

Ivan Bartoš

Môj veliteľ čaty spomína

Toto som si zadal ako nadpis článku pre lepšiu orientáciu, ale teraz chcem spomínať ja, ako jeho mladý vojak a neskôr jeho zástupca veliteľa čaty.

Podplukovník vo výslužbe, BOHUMIL PETRUŠKA, bol v roku 1964, kedy sme sa stretli prvý krát, veliteľom 2. čaty, na rote Školy dôstojníkov v zálohe (ŠDZ), 7. výsadkového pluku zvláštneho určenia v Holešove, na Morave. Veliacim dôstojníkom školskej roty, so statusom práporu, bol vtedy nadporučík Ján Repaský. Bol som zaradený do 3. družstva našej čaty, ktorému velil dobrý chlap, výborný vojak a skvelý veliteľ, Pavol Franek zo Skalitého. Jeho velenie a spôsob našej prípravy, pod výborným veliteľským dohľadom Boba Petrušku, nás mladých vojakov, previedli všetkými úskaliami 1. roku našej základnej služby tak, že sme bez problémov obstáli vo všetkých úrovniach nesmierne náročnej prípravy a nakoniec v dôstojníckych skúškach. 2. rok na ŠDZ som absolvoval ako zástupca veliteľa čaty práve u Boba Petrušku. Všetkých nás pozorne sledoval a dôsledne viedol prísny a vševidiaci veliteľ, Ján Repaský a pravdaže, aj velenie pluku. So cťou sme obstáli v rámci školy a pluku aj v druhom roku našej, už spoločnej, veliteľskej práce. Potom prišlo rozlúčenie, ale ako život a čas potvrdili, naše priateľstvo obstálo tiež a vydržalo doteraz. Bob pokračoval vo svojej veliteľskej práci aj naďalej na školskej rote, až prišiel rok internacionálnej pomoci Československu a vojská Varšavskej zmluvy obsadili v roku 1968 našu republiku. Pluk nedovolil sovietskym gardovým jednotkám obsadenie kasárni, ani svoje odzbrojenie. Každý príslušník pluku, pod velením Vladimíra Košana, plnil svoje stanovené úlohy. O rok neskôr, 1969, údajne preto, že sme boli príliš silné „kontry,“ bol 7. výsadkový pluk zvláštneho určenia rozpustený a bola mu odobratá plukovná zástava. Zvyšok pluku, vlastne iba časť školy, boli prevelené ku prostějovskej výsadkovej brigáde, s ktorou sa tam dostal aj Bob Petruška. Začali 70. roky a s nimi politické previerky. To, čo v kvalite veliteľského zboru a akcijschopnosti, posunulo československú armádu cca. o 15 rokov dozadu, zasiahlo aj Boba Petrušku. V roku 1974 bol prepustený z armády. Prácu si našiel a do roku 1989 ju vykonával, z toho jeden rok v Libyi, kde pomáhal

budovat cesty, u Pozemných stavieb Olomouc. Po zmene politických pomerov v roku 1989 bol rehabilitovaný. Na tomto mieste si dovoľím vyjadriť úctu a obdiv manželke pplk. Petrušku, pani Lýdii Petruškovej. Vrátil sa ku 22. výsadkovej brigáde v Prostějove, ako náčelník štábu prieskumného práporu. Neskôr, po reorganizácii, sa stal veliteľom výcvikovej roty pre nevýsadkové funkcie pre celú brigádu. V roku 2001 bol vyradený z evidencie a v hodnosti podplukovníka odišiel do zaslúženého dôchodku. Stále je a ja mu osobne želám, aby ešte dlho bol platným členom a našim kolegom v KVV Prostějov.

Vladimír Schneider

Jak to bylo v Holešově s těmi dálkovými pochody

Jsem fanda do armády. Velmi se zajímám o všechno, co naše armáda dělá, jak vojáci žijí, jaké mají zbraně a vybavení. Viděl jsem různé ukázky výcviku a občas jim trochu závidím, když porovnávám jejich techniku s tou naší. Asi by se smáli našim terčovým deskám, univerzálním stojánkům, střeleckým brašnám a podobným zařízením. Naše erefky a ertřistapadesátvojky by je musely uvést v úžas. Dlužno ovšem podotknout, že spojení bylo a výsledky našich střelb bývalo výtečné.

Se zájmem sleduji i soutěže průzkumných hlídek v Jeseníkách. S kolegou Rudou Zapletalem jsme se zúčastnili jako diváci soutěže průzkumných hlídek, pořádaných 102. praporem na Libavě. Viděli jsme mimořádné výkony i odhodlání vojáků dosáhnout vítězství za cenu vydání posledních zbytků sil.

Smekám před jejich jejich vytrvalostí a morální silou. A nedá mi, než srovnávat.

Chci napsat pár řádků o tom, jak jsme cvičili v Holešově u ŠDZ, myslím si, že by to bylo docela zajímavé srovnávání.

Holešovská ešdezетка byl docela solidní kolos, sedm čet, zhruba 250 vojáků a v jejím čele nedostižný Janko Repaský, tehdy kapitán. Svěrázný, náročný, jenom o něm by se daly psát romány. Vnímá jsem ho jako velice chytrého a rozhodného člověka, bezchybně organizujícího výcvik a celý život školy. Hodně jsme se od něj mohli naučit.

Výcvik v zimních podmínkách v prostředí Jeseníků patřil k těm nezapomenutelným. Starý barák na Ovčárně si mnozí z nás pamatují. Tak tam jsme se přesunuli a odtud vyráželi na výcvik.

Zmíním se jen o výcviku v přežití, dost se totiž podobá soutěži průzkumných hlídek, co se tam každoročně pořádá.

Tak tohle zaměstnání bylo dvoudenní, zahrnovalo přesuny na lyžích mimo všechny turistické cesty, cvičila se i střelecká příprava v těchto podmínkách, no a vrcholem byla příprava k přespání a příprava stravy. Tahle část se odbyvala na Malém Dědu, znalci Jeseníků ví, o čem mluvím. Jdete-li z Pradědu na Švýcarsnu, odbočíte v půli cesty doprava a jste v nedotčené zimní přírodě. Tak tam, asi 1,5 km od cesty jsme přežívali. Ležely tam asi tři metry sněhu, takže na budování záhrabů ideální. Taky jsme vybudovali, naučili jsme se vařit na sněhu, postavili hlídky a zalezli do děr. Teplota -15 stupňů. Jediné z čeho jsem měl obavy, jak ráno ty svoje ovečky vyhrabu. Boty do spacáku, zapálit svíčku na topení – a ono to fungovalo. Vyspali jsme se dobře. Sice jsme měli všechno navlhle a na tom mrazu jsme krásně zmrzli, ale byli jsme odpočinutí, najedení a schopní pokračovat. Následoval přesun nedotčeným terénem a můžu zodpovědně říct, že jsme si všichni oddechli, když jsme se dostali zezadu na Petrovy kameny.

Přežili všichni ve zdraví, patřičně hrdí na svůj výkon. Ale to jen tak na úvod, chci hlavně napsat něco o dálkových pochodech, které nám Jančo Repaský zorganizoval.

*Tehdejší ŠDZ trvala 10 měsíců, pak byly závěrečné zkoušky, vojáci dostali odměny a povýšení, odjeli na dovolenou a pak ke svým jednotkám. Jankovi a jeho týmu, složenému z Jozefa Nemetha a Ládi Ondříčka tahle činnost zabrala dva dny. Podle výsledků zkoušek byly udělovány opušťáky, povýšení, dovolená tehdy byla 10 až 15 dní, no a aby to všechno bylo opravdu spravedlivé ocenění práce vojáků, byla to pěkná fuška. U toho Jančo nepotřeboval vojáky, ale taky by nesnesl, aby se jen tak dva dny flákali a tak se zrodila tradice stokilometrových pochodů. Dodnes nevím, zda na to přišel Janko sám, ale mám silné podezření, že v tom měl prsty i **Jirka Šťastný**, plukovní tělomrsk. No a samozřejmě to muselo být s posvěcením velitele pluku. Velitelé čet dostali mapy, zakreslili jsme si kontroly a připravili výstroj.*

Vzpomíná bývalý příslušník 2. čety Honza Srna: Škola nastoupila na nástupišti, provedla se kontrola výstroje, aby měli všichni stejnou zátěž, zabalily se RD torby, doplnily KDP a nasedli jsme na větřiesky směr Nové Mesto nad Váhom. Naším cílem byla vesnice Trenčianské Bohuslavice. Optimální vzdálenost do Holešova 104 km. Zkušenosti s tímhle druhem zábavy jsme neměli, tak jsme si pro jistotu přibalili i kecky.

Pamatuji se, že jsme vyráželi po četách kolem páté hodiny odpolední, částečně po okreskách, částečně terénem. Cesta nás vedla přes Novou Bošácu, Starou Bošácu, Bošačky a odtud už lesy na moravskoslovenské pomezí. Takhle to zní jednoduše, ale lesní cesta přes vrch Kobylec se občas ztrácela, místy připomínala Ho Či Minovy stezky pro husté houští, žádná procházka. Byli jsme rádi, když jsme našli kontrolu a občerstvovací místo.

No a zase chvílku já. Od samotného začátku jsem dodržoval režim 50 minut chůze a 10 minut odpočinek. Nějaké zkušenosti už jsem měl, takže jsem je důsledně uplatňoval. A osvědčilo se to. Šli jsme rychle, ale pořád s dostatečnou rezervou sil. Další cesta nás vedla přes Komňu, kde jsme zažili překvapení. Mohlo být už kolem jedné po půlnoci, Když jsme tudy procházeli, najednou se ozvalo: „To je dost, že jdete.“ Na zábradlí u cesty seděli Naďa a Tonda Tomanovi, kteří měli v Komni chalupu, o pochodu samozřejmě věděli a čekali na nás s občerstvením. Naďa navařila hrnec čaje, dostali jsme buchty, bylo příjemné zjistit, že se o nás ví.

A stále stejně 50 minut rychlé chůze, 10 minut přestávka. Šli jsme v zástupu, ve tmě jsme se drželi za torby a ač je to k nevíře, za chůze jsme podřimovali. Nikdy jsem nevěřil vyprávění, že to jde, dokud jsem to nezkusil na vlastní kůži. Tak jsme směřovali na Bojkovice, Kladnou – Žilín a dále na Luhačovice. Takhle se to dobře vykládá, ale to už někteří bojovníci šli v keckách, držení samopalů připomínalo spíš povstalecké oddíly, ale pořád byla morálka na výši a vidina dovolené a odpočinku nás držela. A stále stejný rytmus chůze a odpočinku. Jaké ale bylo naše zděšení, když na jedné lesem vedoucí okresce nás poklusem předbíhala spojovací četa, vedená poručíkem Mirkem Petrákem. Rivalita mezi četami byla značná, umně podněcovaná Jančem, no a že by spojaři byli lepší, bylo k nesnesení. Nebyli. O pár kilometrů dál ležela na silnici spojovací četa zcela vysílená. Naložili ji na vozidlo a odvezli do kasáren. A že to půjdou znovu. Na jedné zastávce za Luhačovicemi jsme do krabice od Vysočiny uložili vzkaz pro následovníky zabalený do igelitu a uložený pod vzrostlým stromem, který jsem si troufal za rok najít. Nenašel jsem. Za Luhačovicemi jsme měli dvouhodinovou přestávku, lízali jsme si rány a sbírali zbytky sil. No a pak už jsme byli blíž cíli než startu. Želechovice, Hvozdná, Fryšták, Přílepy a to už jsme byli skoro doma. Nebyl na nás extra krásný pohled, ale byli jsme všichni, relativně zdraví a dobré nálady. Ta moje četa měla 28 vojáků, z toho byli čtyři Moraváci a ostatní Slováci. A tak jsme šli přes bránu před očima skoro celého pluku stejným krokem a vojáci zpívali Slovenské mamičky. Už jenom kvůli tomu stálo za to podstoupit ty útrapy. Celý pluk hleděl, byl jsem v tu chvíli na svoji četou pyšný. Zašli jsme za náš barák, zavelel jsem rozchod a dobře půl hodiny trvalo, než se poslední bojovník vydrápal do třetího

patra. Celou trasu jsme ušli za 25 hodin. A moji podporučíci přišli se žádostí o vycházku! No zašli na pivo, asi to zvládli, žádná ostuda nebyla.

O rok později se akce opakovala, už jsem byl zkušenější ale cesta kratší nebyla. Na tohle vzpomíná Honza Srna, který mi pomohl osvěžit paměť svými postřehy. Vzpomíná na vyčerpaného Frantu Koutného, jehož výstroj si rozebrali ostatní, pamatuje si, že jsme došli za 24 hodin a 7 minut, že ztratil na váze 5 kg a cestou vypil 5 litrů vody. Závěr jeho rukopisu si dovolím ocitovat: Jen díky svým velitelům kpt. Jánů Repaskému, velitelům čet a družstev jsme tento náročný úkol zvládli. Jsem osobně hrdý na to, že jsem u tohoto útvaru pod těmito veliteli sloužil. Patří jim i poletech můj dík.

No, po návratu se vydal se svými spolubojovníky Kmentem a Kleandrem. Na vycházku. Jistě jim pivo obzvláště chutnalo.

Byli jsme tehdy jiní, byla jiná doba, ale nemyslím, že jsme byli horší. A vezměte do úvahy, že moji vojáci nebyli z povolání. Profesionálové ovšem byli. Svými výkony, morálkou, vůlí.

Prostějov 26.2. 2013

Bohumil Petruška

Ján REPASKÝ

generál

17. 4. 1937

18. 9. 1998

Veliteľ výsadkárov, prieskumník, vedúci Ministerstva obrany SR. Svoj životný osud spojil s armádou. Vojenskú kariéru začal ako žižkovák a skončil ako vedúci funkcionár, generál na ministerstve. Pred tým pôsobil ako veliteľ výsadkovej jednotky, absolvoval vojenskú akadémiu v Brne a pôsobil ako spravodajský dôstojník. V roku 1992 bol ako poslanec Federálneho zhromaždenia zvolený za predsedu Branno-bezpečnostného výboru Snemovne ľudu FZ ČSFR. od začiatku sa podieľal na výstavbe slovenskej armády. Zastával názor, že Slovensko sa môže ubrániť len ako slobodná demokratická krajina. Znalci pomerov na ministerstve ho označovali za tvorivého ducha ministerstva. Aj ako príslušník bývalej socialistickej armády si zachoval schopnosť nezaujato myslieť o výstavbe armády, o obrane štátu, o národných záujmoch. V areáli ministerstva obrany vybudoval pamätník padlým slovenským vojakom. Každoročne navštevoval rodný Spiš, aby si uctil obeť „Malej vojny.“ Rád sa stretával s výsadkármi a športovými parašutistami, ktorí slúžili v jeho jednotke. Pre nich bol Ján Repaský už za svojho života legendou. Jeho skon bol predčasný, armáda SR by generálmajora Repaského ešte potrebovala.

Krátka informácia: Dňa 2.3.2013 bolo v zmysle plánu SNA na letisku v Slávnici zorganizované školenie a preskúšanie členov, ktoré riadil predseda komisie parašutizmu Miroslav Gábor. Za KVV Banská Bystrica sa ho zúčastnili kolegovia Vlado Kavický, ktorý si obnovil oprávnenie na výkon funkcie riadiaceho zoskokov SNA a výkonnostnú kategóriu skupiny „D“ Rasťo Vargic odbornú kvalifikáciu inštruktora SNA, riadiaceho zoskokov SNA a výkonnostnú kategóriu skupiny D a Laco Haverla výkonnostnú kategóriu cvičenec.

Výročná členská schôdza

Dňa 15. marca 2013 sa uskutočnila Výročná členská schôdza nášho oblastného KVV v priestoroch Spoločenského klubu Veliteľstva vzdušných síl Ozbrojených síl SR vo Zvolene. VČS sa zúčastnilo 24 členov, dvaja členovia M-KVV J. Kriváňa Šumiac a hostia – predseda KVV SR Anton Múdry, tajomník KVV SR Ján Hanák a bývalý padákový strelec Leo Kolník. Rokovanie začalo po odznení parašutistickej hymny „Duní stroje vzduchem.“ Rokovanie viedol tajomník O-KVV Ivan Bartoš. Po minúte ticha, ktorou si prítomní uctili pamiatku

zosnulých členov, bola zvolená trojčlenná návrhová komisia. Správu o činnosti za rok 2012 predniesol predseda Vladimír Kavický, správu o hospodárení za revíziu komisiu kol. Vladimír Zámečník. Plán činnosti prítomní obdržali písomne pred rokovaním ako návrh, ktorý je osobitnou prílohou tohto čísla klubového Spravodajcu. V rámci personálnych otázok boli odovzdané klubové vyznamenania štyrom prítomným členom. V diskusii vystúpili prítomní členovia a hostia ku klubovým záležitostiam, plánovaným akciám v roku 2013 a informáciám k týmto pripravovaným akciám klubov vojenských výsadkárov v SR a ČR. V diskusii sa predstavil nový člen nášho KVV Jozef Dolník. Po skončení diskusie bol prednesený a následne schválený návrh na uznesenie. Po skončení rokovania výročnej členskej schôdze bolo podané občerstvenie a pokračovala voľná rozprava.

Zľava V. Kavický, L. Kolník, A. Múdry, V. Schneider

Zľava D. Hancko, L. Haverla a J. Dolník

Zľava V. Kavický, M. Mrenica a A. Múdry

Foto: I. Bartoš a V. Schneider

Informácia z rokovania 9. Snemu KVV SR v Žiline

Dňa 25.3.2013 sa v klubovni žilinských kasární uskutočnil 9. Snem KVV SR. Za KVV Banská Bystrica sa ho zúčastnili kol. Kavický, Zámečník, Vargic, Dubný, Haverla a za Miestny KVV J. Kriváňa Šumiac kol. Janáček a Šúplatová. Spolu za KVV SR sa zúčastnilo 42 členov. Ako čestní hostia boli prítomní MUDr. Zelník za mesto Žilina, plk. v. v. Ing. Bohunický za Zväz vojakov SR, pplk. v. v. Ing. Čtverák za KVV ČR, plk. v. v. Drotár za Slovenský zväz protifašistických bojovníkov, mjr. Švelka za 5. pluk špeciálneho určenia Žilina ako aj štyria zástupcovia KVV Zlín. Rokovanie snemu otvoril kol. Hanák, ktorí zároveň privítal všetkých prítomných a vyzval ich k ucteniu minútu ticha pamiatku kolegov, ktorí nás opustili od ostatného snemu. Nasledovalo zvolenie pracovného predsedníctva snemu a schválenie programu. Počas príhovoru hostí odovzdal predseda KVV SR kol. Múdry bronzovú medailu J. Gabčíka plk. v. v. Ing. Bohunickému, plk. v. v. Drotár z poverenia organizácie protifašistických bojovníkov Ukrajiny Pamätnú medailu Ukrajiny pre KVV SR, ktorú prevzal kol. Múdry. Potom sa už rokovanie snemu nieslo v duchu schváleného programu. Boli schválené návrhová, volebná

komisia ako aj KRK. Správu o činnosti KVV SR predniesol predseda kol. Múdry, správu o hospodárení KVV SR kol. Kopecký, správu KRK kol. Dupkala. V diskusii potom vystúpil kol. Glatler s poďakovaním všetkým organizátorom, účastníkom Stretnutia KVV SR a KVV ČR 2012 a plánom činnosti na rok 2013. Na koniec príspevku odovzdal Medailu 65. výročia založenia výsadkových vojsk mjr. Švelkovi. Kol. Kavický vystúpil s hodnotením činnosti O-KVV Banská Bystrica, zároveň pozval všetkých členov na Michalský deň, ktorý sa uskutoční dňa 28.9.2013 v Šuranoch,

kol. Zámečník informoval o akcii k sedemdesiatemu výročiu prvého hromadného vojenskému výsadku na Slovensku. V diskusii ďalej vystúpili kolegovia Lublinský a Švrlo za O-KVV Žilina - klubovú sekciu Martin-Vrútky-Sučany kolega Dubeň, ďalej kolega Feješ za O-KVV Bratislava, kolega Krajčír za O-KVV Trenčín, kolega Kopecký za KVV SR a kolega Milas za O-KVV Prešov s príspevkami týkajúcimi sa činnosti jednotlivých klubov a KVV SR. Kolega Janáček z O-KVV Banská Bystrica - Miestny KVV J. Kriváňa Šumiac okrem hodnotenia činnosti informoval o plánovanom výstupe na Kráľovu hoľu v mesiaci september, kde pozval všetkých členov a priaznivcov KVV SR.

Kolega Hreha z O-KVV Bratislava okrem iného navrhoval zmeny v hospodárení klubov a zmenu názvu funkcie predsedu KVV SR na prezident KVV SR. Jednotlivými diskusnými príspevkami sa bude zaoberať Predsedníctvo KVV SR na svojom najbližšom zasadnutí. Na návrh oblastných KVV Bratislava, Banská Bystrica a Žilina Snem odsúhlasil prijatie za čestných členov KVV SR genmjr. v. v. Karola Schwarza, kpt. v. v. Lea Kolníka a Jozefa Šamaja. Ďalej Snem za predsedu KVV SR zvolil plk. v. v. Antona Múdreho a členov

výboru mjr. v. v. Jozefa Jendrušáka - podpredsedu, des. v z. Jána Kopeckého - podpredsedu pre ekonomiku, voj. v z. MUDr. Jána Hanáka - tajomníka, čat. v z. Ernesta Kadoru – hovorcu - propagácia, pplk. v. v. Ing. Ľubomíra Dubeňa, plk. v. v. Ing. Jozefa Krajčíra, npor. v z. Ing. Vladimíra Kavického, pplk. v. v. Ing. Michala Milasa, por. v z. Františka Glattera a plk. gšt. Ing. Ľubomíra Šebu z 5. pšu Žilina. Po schválení Uznesenia z rokovania Snemu KVV SR poďakoval novozvolený predseda účastníkom za aktívny prístup a Snem bol ukončený hymnou výsadbárov.

Laco Haverla

Foto: Ján Hanák

Výber informácií zo zasadnutia Predsedníctva KVV SR v Žiline dňa 4. 2. 2013, 5. 3. 2013 a 12. 4. 2013

dňa 4. 2. 2013

- ☞ *Kol. Kopecký oboznámil prítomných so zmenou ceny zlatej a striebornej medaily Jozefa Gabčíka (má byť zhotovená v Prostějove). Predsedníctvo s navýšením ceny medailí nesúhlasí a poveruje predkladateľa, aby v uvedenej veci so zhotovovateľom medailí rokoval.*
- ☞ *v dňoch 6. a 7. 7.2013 bude v Prešove usporiadaný Memoriál Laca Platka veteránov v zoskokoch padákom na presnosť pristátia*
- ☞ *predpoklad usporiadania pietnej spomienky Dukla - Nowosielce je v dňoch 5. a 6.10. 2013*
- ☞ *dňa 1.2.2013 bola v Dome odborov v Žiline oslava 20. výročia založenia 5. pluku špeciálneho určenia. Oslavy sa okrem 6-tich členov KVV zúčastnil aj minister obrany SR a náčelník GŠ, vojenský pridelenec ČR pri veľvyslanectve ČR v Bratislave, veľvyslanec a vojenský pridelenec USA, ako aj početní hostia z vojenských útvarov a KVV SR a ČR. Zástupcovia KVV Bratislava a Prostějov udelili čestnú stuhu a medailu na bojovú zástavu 5. pšu v Žiline a ministrom, NGŠ a veliteľom 5. pšu boli udelené početné vyznamenania. Slávnostný prejav mal aj predseda KVV SR Múdry. Ministrom obrany SR aj ostatnými rečníkmi bol 5. pšu hodnotený veľmi vysoko, čo z hľadiska perspektívy pluku a teda aj KVV SR má veľký význam. Na raute dostali zástupcovia KVV SR prísľub ministra obrany o pomoci pri organizácii a financovaní našich najdôležitejších akcií*

dňa 5. 3. 2013

- ☞ *tajomník Hanák referoval o stave príprav na XIX. ročník Memoriálu Jozefa Gabčíka*
- ☞ *na žiadosť oblasti Banská Bystrica bude udelená pamätná medaila Jozefa Gabčíka Danielovi Kollárovi, členovi O - KVV Banská Bystrica*
- ☞ *predsedníctvo KVV SR venuje do klubovej knižnice knihu Dejiny parašutizmu*
- ☞ *predseda kol. Múdry navrhol perspektívne vyhotoviť inventár predmetov klubovne*
- ☞ *pribuzní Jozefa Gabčíka budú požiadaní o súhlas s umiestnením ministerského ocenenia plk. in memoriam Jozefovi Gabčíkovi v klubovni*

dňa 12. 4. 2013

- ☞ *Predseda kol. Múdry zablahoževal všetkým prítomným aj neprítomným členom novozvoleného výboru KVV SR a KRK a poprial úspech v ich funkciách v ďalšom volebnom období. Funkcie boli stanovené nasledovne:*
 - *Podpredseda : kol. Jendrušák*
 - *Podpredseda pre ekonomiku : kol. Kopecký*
 - *Tajomník : kol. Hanák*
 - *Člen – propagácia: kol. Kadora*
 - *Členovia : kol. Dubeň, Glatter, Kavický, Krajčír, Milas*
- ☞ *prerokovanie návrhov, ktoré obsahovali diskusné príspevky na Sneme :*
 - *p. Drotár: členovia KVV budú k lektorskej činnosti prizývať členov SZPB a budú sa zúčastňovať ich akcií, pokiaľ budú pozvaní*
 - *Kol. Švrlo: a) vyčleniť na MO SR kontaktnú osobu pre občianske združenia*
 - b) *pridruženie k Zväzu vojakov SR výbor KVV zásadne odmieta; nemáme dôvod degradovať KVV do submisívnej pozície..Individuálnemu členstvu sa medze nekladú.*
 - c) *navrhovanú „inováciu“ výboru KVV SR od najbližšieho Snemu bude súčasné predsedníctvo všemožne podporovať a s vďačnosťou prijme každý reálny návrh*
 - d) *navrhované využitie strelnice v Martine predsedníctvo víta a bude akcie tam uskutočňované propagovať, avšak nemá dôvod robiť zásadné zmeny pri využívaní strelnice v Kamennej Porube*

Krátka informácia: Dňa 9.3.2013 bola na letisku v Partizánskom zorganizovaná spoločná oslava osemdesiatin nášho kolegu, parašutistu Jozefa Petráša a pilota Vojtecha Pavúka, zvaného Motýl, ktorí sa narodili dňa 10.3.1933 a prežili spoločné detstvo ako aj športovú činnosť na letisku v Partizánskom. Ich oslavy sa zúčastnili o. i. osobnosti parašutizmu a letectva páni Čenek Kepák, generálny sekretár FAI v Paríži s manželkou Helenou rod. Mjartanovou zaslúžilou parašutistkou ako aj pilot Stano Mikuška s manželkou Máriou, rod. Šookyovou zaslúžilou parašutistkou. Úvodné slovo predniesol a celú oslavu organizoval predseda nášho KVV Vlado Kavický, ktorý odporučil príspevok do nášho spravodajcu, ktorý pošle vnučka Jožka Petráša slečna Martina Petrášová, redaktorka televízie mesta Partizánske.

V uplynulých dňoch v tomto roku oslávili naši kolegovia okrúhle jubileum

80 rokov PaedDr. Jiří Šťastný

17. 2.

80 rokov Jozef Petráš

10. 3.

Blahoželáme.

Záverom

Poslednou príjemnejšou informáciou o našich dvoch jubilantoch uzavieram druhé číslo Spravodajcu. Ako som v úvode spomínal, je z polovice pripravené už aj tretie číslo vďaka príspevkom kolegov Tencera a Schneidera. Pútavé rozprávanie o pretekoch prieskumných hliadok 7. pluku zvláštneho určenia VÚ 7374 Holešov zaujme určite každého člena našich klubov. Len musíme vydržať do konca júna tohto roku, aby sme cez letné dva mesiace školských prázdnin tieto zaujímavé príspevky mohli čítať.

Ivan Bartoš

Viete, že:

- ako odborní poradcovia filmu *Atentát (1964)* pôsobili i londýnski parašutisti napr. J. Otisk, J. Černota ale i Štefan Pakan. Ako halifax fungoval Li-2 (pilot kpt. Pravotiak) spitfiry predstavovali Jaky – 11. Špecialisti stihli zaregistrovať staré typy padákov ako i umelý sneh.

**SPRAVODAJCA č. 2/2013. Tlač: HP Photosmart C4180.
Len pre vnútornú potrebu členov KVV SR a KVVV ČR! (bez gramatickej úpravy)**